

עבודה צמודת פרוייקט
" מהצד הנשי "

מגמה : תקשורת

מגישה : יהב חכמון

ת.ז. : 215264029

בית ספר : תיכון ע"ש אורט גוטמן

מורה מגישה : יסמין כהן - רובשיץ

מועד הגשה : 01/01/2023

קישור לאתר : <https://mehazadhanashi.wixsite.com/website>

תוכן עניינים:

2.....	הקדמה
3.....	מבוא
4.....	סקירה ספרותית קבוצתית (על פי מאמרים)
7.....	סקירה ספרותית אישית (על פי מאמרים)
8-9.....	סקירה ספרותית אישית (על פי כתבות)
10.....	ייצוג הנושא בתקשורת
11.....	מתודולוגיה (אישית)
12.....	מתודולוגיה (קבוצתית)
13.....	דיון ומסקנות
14.....	ביבליוגרפיה

הקדמה

אני יהב חכמון מכיתה י"ב3 , בבית ספר אורט גוטמן נתניה , ואני לומדת במגמת תקשורת כבר מעל לשנתיים.

כאשר התחלקנו לקבוצות לפרויקט היינו צריכות להחליט על נושא שעליו נעבוד ונעשה את הפרויקט. באותו רגע עלו המון רעיונות שחלקן היו קשורות להטרדות מיניות וכולי ובסוף החלטנו לקשר את הכל ביחד וללכת על פרויקט בנושא של נשים . זו הייתה החלטה קבוצתית חד משמעית .

אני אישית התחברתי לנושא הזה כי אני חושבת שאין יותר מתאים לקבוצה המורכבת כולה מנשים שלרוב יש להן המון מה להגיד בנושא לעשות פרויקט על נשים ועל העצמה נשית . אני חושבת גם שבגלל שאנחנו קבוצה המורכבת מנשים אז כל מה שנראה בפרויקט וכל הנושאים המופיעים כרגע הם נושאים שכנראה מפריעים לנו בדרך כזו או אחרת ולכן גם יהיה לנו המון מה להגיד ולכתוב עליהם.

בעבודתי בחרתי להיכנס, להתעמק וללמוד הרבה יותר על נושא ההטרדות המיניות

מבוא

לאחר שחקרנו רבות על הנושא ועל כל תתי הנושאים אשר נמצאים בו עלו לנו המון נושאים מהתחקיר, למדנו המון על מצב הנשים בחברה שלנו כיום.

בחרנו ב"נשים" כנושא הכללי לפרויקט שלנו משום שהיה לנו מאוד חשוב לנו להפיץ לעולם גם את "הצד הנשי".

אנחנו יודעות שהחברה כיום אינה שוויונית לנשים, ושנשים מתמודדות ביום עם המון קשיים שכבר הפכו להרגל. לנו, בתור נשים, חשוב לשתף חוויות וסיפורים של נשים על מנת להראות איך, בחברה שלנו כיום, זה מרגיש להיות אישה, ובעקבות שיתוף הסיפורים, החוויות, והרגשות בשילוב עם העובדות אנחנו מקוות להצליח לשנות את החברה הישראלית ולעורר מודעות לחוויות מהצד הנשי. אנחנו כולנו נשים ואנחנו רוצות שיראו אותנו, ישמעו אותנו ויבינו את הצד שלנו.

המסר שלנו הוא שגם נשים מתמודדות עם הרבה דברים לא קלים ושהן חזקות ומגיע להן יחס שווה בחברה! מגיע להן לא להתבייש בעצמן, בגוף שלהן או בחוויותיהן. מותר גם לנו להרגיש שוות בחברה, ולשתף ולהיפתח על החוויות שהן עוברות בלי שישפטו ויאשימו אותן.

המטרה שלנו היא קודם כל להעלות מודעות על הקשיים של הנשים בישראל; להראות את הצד שלהן ואת הבעיות היומיומיות שהן צריכות להתמודד איתן ואת נקודת המבט שלהן לסיטואציות שונות ולמצבים שונים בחברה.

בנוסף להראות לגברים, ילדים, מבוגרים, נשים ונוער את הקשיים, הסיטואציות שאליהן נקלעות נשים ובכדי לגרום לכמה שיותר אנשים להכיר את המצבים והקשיים הללו. חוץ מזה, אנחנו אמנם מציגות את "החוויה הנשית העכשווית" אבל אנחנו רוצות לעורר שינוי בחוויה הזאת; לגרום לזה שנשים לא יצטרכו להסתכל על הקשיים, האפליות והחוויות הקשות האלו בבושה וקבלה לסדר היום אלא שאחרי שנסיים את הפרויקט נצליח לשנות או לפחות נעזור לסלול את ראשית הדרך לשינוי בתפיסה של נשים בחברה הישראלית ובחוויות והקשיים שהן עוברות ביומיום.

הדרך שבה אנו רוצות להגיע אל היעד שלנו היא לדבר עם נשים חזקות כלומר, כאלו שמשפיעות דעת קהל, בשביל שידברו ויראו לבנות אחרות שהן לא לבד ושיש הרבה דרכים להתמודד עם הדברים שעברו בחייהן.

אנחנו נגייס נשים שעברו משהו שידברו ויבואו להרצות בבתי הספר ובבסיסי צבא גם כדי להעלות מודעות על המצב ולתת לנשים ולנערות אופציה לבוא ולשתף ולהבין שאין מה להתבייש שיש הרבה כמוהן שעברו דברים שלא היו צריכים לקרות וגם כדי למנוע מקרים כאלה בעתיד דרך זה שאנחנו נראה לכולם, גברים ונשים צעירים (דור העתיד) כאחד איך זה מרגיש מהצד הנשי.

קהל היעד שלנו הם גברים נשים בגילאי 15-25, כלומר בנות ובני נוער ואנשים צעירים. בחרנו בטווח הגילאים הזה כמרכז קהל היעד שלנו כי אנשים בגילאים האלה הם דור העתיד שלנו והם אלו שיוכלו להשפיע ולעלות את המודעות בנושא גם לדור הבא ולכל אלו שיבואו אחריו.

סקירה ספרותית

קבוצתית עפ"י מאמרים

נשים הן אחד משני המגדרים הבינאריים הבסיסיים (נשים וגברים) שהחברה שלנו מחולקת אליה. בחברה שלנו נשים נתפסות כנחותות יותר, בין אם זה בגלל תכונות ביולוגיות (נשים חלשות יותר פיזית מגברים) ובין אם זה בגלל תכונות חברתיות ש"הוענקו" להם ולנשיותן עם השנים (נשים נתפסות כחלשות, רגישות, תלותיות, רכלניות וכו').

עם התכונות האלו באים גם סטריאוטיפים רבים וציפיות שונות שהחברה מעמידה בפני נשים (כגון גידול ילדים, צניעות, אי צניעות מסוימת, משקל גוף נמוך, שילוב של גידול ילדים עם קריירה ועוד). כל אלה מחונכים ומושרשים מדור לדור וצפים כל הזמן בחיי היום שלנו בין אם זה בבתי הספר (לדוגמה, אכיפת תלבושת "צנועה" כמעט ורק בקרב בנות), בעבודה או במדיה החברתית (לדוגמה, תגובות ויחס לפוסטים חושפניים בנות יקרא בשמות גנאי לעומת בנים שיעודדו) - היחס השונה אל נשים והסטריאוטיפים הייחודיים להן לא עוזבים אותנו לרגע.

בחברה שלנו כיום, להיות אישה כולל עמידה והתמודדות בפני המגרעות, הקשיים, הסטריאוטיפים והציפיות הללו ולעיתים גם שבירה שלהם בחברה הקרובה אלינו.

בתחקיר שלנו בחרנו להתמקד בתחומים הבאים הנקשרים יחד ע"י הנושא הגדול של "נשים":

הטרדות ותקיפות מיניות - הטרדות ותקיפות מיניות הן פגיעה של משהו בצורה מילולית, רגשית או פיזית באופן מיני לדוגמת הערות מיניות שלא במקום או נגיעות פיזיות שלא ברצון באיברים פרטיים של הנפגעת. ע"פ מחקר שנכתב על ידי "איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות תקיפה מינית ולנפגעי תקיפה מינית בישראל" כ-35% מהנשים בעולם עוברות פגיעה מינית בחייהן. בישראל אחת מכל שלוש נשים תותקף מינית בחייה, ולפי המשרד לביטחון הפנים כ-84 אלף נשים נפגעות בשנה, וכ-230 תקיפות מיניות קורות בכל יום.

בישראל רק כ-6% מהפגיעות מדווחות לרשויות, מעל 85% מהפגיעות מבוצעות על ידי אדם אשר מוכר לקורבן. רובו המוחלט של המתלוננות אשר מתלוננות על הטרדה מינית הן נשים, בנוסף רובן המוחלט מתלוננות על מטרידים גברים.

מיניות נשית - הנושא של מיניות נשית הוא נושא מלא בסטיגמות וחורים: יש נשים שלא מסוגלות לבטא את עצמן בצורה מינית וחוששות בגלל הדרך שבה החברה לימדה אותן להתייחס למיניות - היא גורמת להן להתבייש בזה שהן "רוצות את זה" כי הסטריאוטיפ הנשי אומר שנשים הן "תמימות" ולא אמורות לרצות לקיים יחסי מין, יש מלא ערפול ומידע שגוי שמערפל את הנושא הזה עוד יותר וגורם לנשים לא להיות מודעות למיניותם ולהרגיש בושה או לא בנוח לדבר על ואפילו לקיים יחסי מין.

החפצת נשים - החפצת נשים היא הורדה של מעמד האישה והפיכתה ללא יותר מחפץ מיני: הופכים כל דבר שהיא עושה או לובשת והופכים אותה למיני, מורידים אותה לדרגת חפץ כאילו היא לא חושבת או מרגישה אלא נועדה רק לשרת למטרה מינית.

דימוי גוף נמוך והפרעות אכילה אצל נשים – הנושאים הצמודים של הפרעות אכילה ודימוי גוף בקרב נשים הם נושאים שהפכו לשגרה בחיי היום יום הנשיים. הפרעות אכילה, שהן קבוצת מחלות נפש שבהן המאובחן סובל מחרדות בכל הנוגע למזון ומבעיות תזונה קיצוניות (תת תזונה או זלילת יתר), נפוצות בעיקר בקרב נשים: 90-95% מהמאובחנות בהפרעות הללו הן נשים וזאת בגלל הלחצים הרבים שהחברה מפעילה על נשים בנוגע למשקל גופן והתאמתן ל"אידיאל הגוף נשי".

נשים תחת לחץ חזק מאוד להתאים להרבה מאוד סטריאוטיפים בו זמנית, ואחד מהדברים שאידיאל היופי דוחף הוא את האשליה שכדי להתאים לכולם נשים צריכות להיות רזות. באתר של עמותת סהר נאמר: "החברה מעמידה את הנשים תחת לחץ אדיר להיות רזות.", "...אנחנו מקבלות את המסר שכדי להשיג את כל אלה, אנחנו חייבות שיהיה לנו גוף מושלם. התבגרות בחברה של היום שונה מאד לנשים בהשוואה גברים. אם גוף הגבר משתנה או ששיער ראשו מתחיל להלבין, הוא נחשב "מכובד". אם זה קורה לאישה, היא "מזניחה את עצמה"."

עקב כל הלחצים הללו שנשים עומדות בפניהם נשים לעיתים מניחות שהן לא מצליחות לעמוד בפני כל הציפיות הללו בגלל אי התאמתן ולמודל היופי. ועל כך מוסיפים עוד באתר של עמותת סער: "הפרעת האכילה הופכת לדרך בריחה מלחצי החיים היומיומיים. אנחנו לא יכולות עוד ליהנות מאוכל, כי החברה והתקשורת גורמות לנו להרגיש אשמות על שאנו אוכלות".

מעמד הנשים בחברה החרדית - מעמד הנשים בחברה שלנו כיום הוא עדיין לא שווה. נשים עדיין נתפסות כירודות ושתפקידן הוא "לשרת מישהו". אחד המקומות שההסתכלות על נשים היא הכי קיצונית בבחינה הזאת היא בחברה החרדית.

נשים בחברה החרדית נתפסות כלא יותר מיצר או מחפץ מיני. ההסתכלות על נשים היא מורידה וירודה, נשים צריכות להתכסות כדי "להגן" על עצמן מהגבר וכדי להגן על הגבר מיצר מיני.

בכתבת "הדרת נשים" הפמיניזם כמנצח העצוב מתוך המכון הישראלי לדמוקרטיה נאמר: "[בחברה החרדית] נשים הן "מין" ומין הוא הרי אנטי-קדושה", הכותב מוסיף "בראש שלהם כל העניין הזה של צניעות הוא השפלה של האישה, כל הפרדה בין גברים ונשים היא ביטוי של עליונות גברית מקוממת" בנוסף במאמר רשום "שיח הצניעות מעוצב בראש ובראשונה מנקודת מבטו של הגבר, על פי שיח זה, מבטו המיני, החודר, של הגבר קיים תמיד, ולכן האישה צריכה להתגונן, להתכסות."

אימהות צעירה - אימהות צעירות הן נערות שנכנסות להריון בגיל צעיר מה שמצריך אותן לקחת אחריות גם על עצמן וגם על התינוק בגיל צעיר.

מתוך אותן הנערות שנכנסות להריון בגיל צעיר יש נערות שלוקחות על עצמן את האחריות של הקמת משפחה מבחירה ויש נערות ש"נקלעות" למצב הזה בגלל קיום יחסי מין לא בטוחים. המצב של הריון

לא מתוכנן יכול לגרום להרבה חרדה ולחץ אצל הנערה, יש לנערות שנכנסו להריון לא מתוכנן אפשרות להמשיך או להפסיק את ההיריון עם עזרה ובתמיכה של צוות בית ספר, פנייה לרופא או בכלל להישען על המשפחה.

על פי ד"ר גיא גוטמן הגניקולוג יש סיכונים רבים להפלות, תופעת הלוואי שנראית הרבה בקרב הנערות לאחר ההפלה היא דיכאון וחלקן צריכות לקבל סיוע נפשי מקצועי בשביל להמשיך בשגרת היום יום שלהן.

בעיות כלכליות - כל נערה שנמצאת עדיין בתיכון ונכנסת להריון ניצבת בפני מספר קשיים אחת מהן היא הבעיה לפרנס את עצמה ובנוסף גם תינוק, ילדה בגיל 16 לא יכולה לפרנס את עצמה כי אין זמן לעבודה כי יש בית ספר אז היא מסתמכת על ההורים שיעזרו לה בכל מה שהיא צריכה אם זה בקניית מוצרים הכרחיים כמו בגדים ואוכל או בכלל בעזרה בטיפול הילד לאחר שנולד, אך ילדה שההורים מחוץ לתמונה אין ברירה אלא ללכת לעבוד ובשלב מאוחר יותר אין בית ספר כי ההיריון לא מאפשר זאת ואם לא יכולה לעבוד מה היא עושה? מי עוזר לה ומה עם התינוק? הדברים הבסיסיים שהם צריכים להתקיים לא נמצאים בהישג יד.

בעיות חברתיות - כל נערה שנכנסת להריון כשעדיין נמצאת בתיכון שהמצב החברתי הוא קשה כי תמיד ימצאו מה להגיד עלייך, אז מה יגידו על ילדה בת 16 שנכנסה להריון? האם החברים יישארו ויתמכו או שבכלל יפנו אלייך את הגב.

אונס - תינוק שמזכיר את האונס את החוויה הרעה, נערה שנכנסה להריון מפני שנאנסה ניצבת בפני הדילמה על האם לשמור את התינוק אבל לחשוב על האפשרות שהלידה ואחר כך על גידול הילד יהיו קשים מבחינת כל המחשבות והתחושות הרעות מהמקרה או אם לוותר עליו אבל זה לוותר על התינוק שלך על האפשרות שיהיה לך לגדל מישו.

סקירה ספרותית

אישית עפ"י מאמרים

לפי מחקר שנכתב על ידי ["איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות תקיפה מינית ולנפגעי תקיפה מינית בישראל"](#) ולפי נתוני ארגון הבריאות העולמי כ-35% מהנשים בעולם עוברות פגיעה מינית בחייהן. בישראל אחת מכל שלוש נשים תותקף מינית בחיה, ולפי המשרד לביטחון הפנים כ-84 אלף נשים נפגעות בשנה, וכ-230 תקיפות מיניות קורות בכל יום. בישראל אחת מכל חמש נשים עוברת אונס. מחקרים שונים בעולם מציגים נתונים על פיהם בין 20%-25% מהנשים עוברות אונס, או ניסיון אונס, במהלך חייהן. על פי מחקרה של מור, שנערך על נבדקות ישראליות, כ-21% מהנערות והנשים בישראל נאנסו. אחת מכל חמש ילדות עוברת פגיעה מינית. בישראל רק כ-6% מהפגיעות מדווחות לרשויות, מעל 85% מהפגיעות מבוצעות על ידי אדם אשר מוכר לקורבן. על פי המחקר מטעם ["המרכז הישראלי לכבוד האדם"](#) רובו המוחלט של המתלוננות אשר מתלוננות על הטרדה מינית הן נשים, בנוסף רובן המוחלט מתלוננות על מטרידים גברים. לרוב ככל שההטרדה היא גופנית ולא מילולית כך גם התגובה של המוטרת נטה להיות גופנית (לדוגמה המוטרת לרוב לא תבקש מהמטריד/ה להפסיק אלא או שהיא "תקפא" או שהיא תעיף אותי ממנה) על פי [האיגוד לרופאי בריאות הציבור בישראל](#) נרשם כי במחקר נמצא שנשים שחוו תקיפה מינית נוטות לסבול הרבה יותר מתסמינים שונים של דיכאון, חרדות, נדודי שינה ויתר לחץ דם המחייבים טיפולים רפואיים. אותו המחקר הסתמך על ראיונות שנערכו עם 304 נשים בפיטסבורג בגילאים 40-60 שנה, אותן הנשים חוו תקיפה מינית והטרדות מיניות בתקופות שונות של חייהן. 19% מהנשים (58) חוו הטרדות מיניות במקום העבודה. 22% (67) הותקפו מינית במקום כלשהו ו-30 מהן (10%) דיווחו שחוו הטרדה וגם תקיפה מינית. בשנת 1998 התקבל [בחוק הישראלי](#) למניעת הטרדה מינית, אשר אחת ממטרותיו העיקריות הינה להיאבק בתופעה קשה זו ולהוקיע אותה ממחוזותינו.

סקירה ספרותית

אישית עפ"י כתבות

בכתבה "במסגרת מילוי תפקידן: עלייה חדה בתלונות של שוטרות על הטרדה מינית", שכתב אלון חכמון
אשר פורסמה בעיתון מעריב, נתון כי בשנים האחרונות ישנה תופעה חדשה ומדאיגה אשר קוראת מערכת המשטרה.

מ-2017 ועד היום התקבלו במשטרת ישראל יותר מ-800 דיווחים על הטרדות מיניות משוטרות ושוטרות חיילות אשר קרו על ידי שוטרים וקצינים במסגרת מילוי תפקידם. חשוב לציין שרוב הדיווחים נשארים מתחת לרדאר ולא נכנסים בכלל לחקירות אלא נשארים באוויר ללא כל טיפול, גם אם זה מקרה פלילי וגם אם זה פגיעה שגרמה נזק רגשי או פיזי לאותה בחורה. ממשטרת ישראל נמסר: "אנו רואים בחומרה כל פגיעה על רקע מיני ומטפלים בכל דיווח..."

בכתבה "הפרקליטות הצבאית הודיעה שבכוונתה לחזור בה מהסכם הטיעון של סא"ל דן שרוני"
שכתבה קרין שגיא שפורסמה באתר וואלה, כתוב כי הפרקליטות הצבאית החליטה לאחר שנסגר תיקו של סא"ל דן שרוני לפתוח אותו מחדש לאחר שהואשם כי תיעד במצבים אינטימיים עשרות חיילות. עסקת הטיעון הייתה אמורה להיות מוצגת בבית המשפט אבל בגלל שהייתה עם המון ביקורת ציבורית הוחלט לדחותה. שרוני הגיש בקשה לשחרור מבית הכלא הצבאי ולעבור למעצר ביתי. 49 הנשים אשר נפגעו אמרו שאם משחררים אותו הביתה הן בעצמן נכנסות לסוג של כלא ביתי. הן מוסיפות כי בזמן שהן לא נרדמות בלילות מתמודדות עם סיוטים וחרדות הוא ישוחרר למעצר בית בגלל שהוא מבקש.

בכתבה "מוטרדות בכל מקום: נשים שעברו פגיעה מינית מספרות על החוויה הטראומטית", שכתבה קרין שגיא אשר פורסמה באתר וואלה, מוצגות מספר נשים אשר מספרות על הטראומה שלהן מפגיעה מינית ועל כל הדברים שהן חוו בעבר וחווות כרגע. לי חדר מספרת שבעקבות כל מה שעברה בילדותה היא החלה ללמוד פסיכותרפיה, מכוון שלקח לה המון זמן ללכת לפסיכיאטר ועד שאובחנה בפוסט טראומה כבר הייתה מבוגרת יחסית. היא מספרת עוד שלאחר שנה במקום העבודה אשר היא הרגישה בו הכי בטוחה שיש, והוטרדה מהעובד הסוציאלי של המקום. כשהלכה להתלונן עליו נאמר לה שהיו עוד בנות שבחרו לא להתלונן ושהיא צריכה לא להתלונן, במשך כחמישה חודשים היא הדחיקה את זה שהוא מטריד אותה. היא נכנסה להתקפי והייתה תקופה ארוכה עם התמודדות עם הפרעות אכילה, ורק בגיל 23 חזרה באמת לחיים שלה לאחר שהחלה טיפול. היא שהחלה בטיפול בזכות חבריה אשר שמו לב לכך שהיא במצוקה נפשית. לאחר שבלכה והתלוננה במשטרת ישראל נאמר לה "הפעם האחרונה שהוא עבר חקירה הייתה לפני כחצי שנה".

עוד בכתבה מסופר על שרון לשם אשר הוטרדה על ידי מישהו אשר הוביל לה מיטה לביתה. שרון קפאה לשנה ולאחר מיכן צעקה עליו וכך הוא הפסיק והלך.

שרון מוסיפה גם שכאשר התלוננה לבוס שלו בחברת ההובלות נאמר לה כי אין מצב שהוא היה עושה דבר כזה כי הוא מכיר את אותו ואת משפחתו וכי זה כנראה היה דבר אחד שהיא פרשה אחרת .
שרון התלוננה במשטרה והוא אמר לה כי הוא לא זוכר אותה בכלל , ותיק זה נסגר לאחר חוסר ראיות.

ייצוג הנושא בתקשורת

אחרי שקראתי רבות בנושא הטרדות מיניות ניתן לראות כי זה נושא אשר מדובר מאוד בתקשורת .
לצערי הנושא עלה לאחרונה המון לכותרות בעקבות עלייה בהטרדות מיניות .
זה נושא שתמיד היה על הכותרות אבל לאחרונה נשים עוזרות הרבה יותר אומץ והן החלו להתלונן יותר
וללכת ולדווח על זה והן לא שומרות יותר את זה בבטן .
לי אישית היה מאוד קל למצוא את החומר על הטרדות מיניות וגם היה המון חומר גלוי באינטרנט בין אם
זה נתונים יבשים על הטרדה מינית ובין אם זה סיפורים על נשים שעברו הטרדה מינית בכל שלב בחיים
שלהן ובכל מקום .
לנושא הזה יש מודעות מאוד גבוהה אבל עם זאת אנשים עדיין ממשיכים להטריד למרות שזה נושא
שמדובר כמעט בכל מקום .

ברוב הכתבות אשר מופיעות באינטרנט (בכל אתר אפשרי , אפילו בעיתונים ובכל רשת חברתית) מסופר
על הסיפורים של הבנות ואיך הן מתמודדות עם הטרדומה הזו שהן נמצאות בה לאחר ההטרדה ומה הן
הרגישו באותו הרגע , וישנן כתבות מעטות אשר מדובר בהן על מה הייתה הענישה של אותו מטריד ומה
הוא קיבל בפועל .

לצערי עם כל זה שזה נושא שהוא מאוד מדובר זה דבר שעדיין קורה ואנשים עדיין מטרידים בנות
וחושבים שזה דבר שהוא תקין ויכול להמשיך להיות חלק מהשגרה היומיומית שלנו .
בעבר הנושא הזה היה הרבה פחות מדובר , כלומר היו נוטים פחות לדבר עליו כמו היום ,
וזו גם הסיבה שרוב הכתבות ורוב הנתונים שאני הצלחתי להשיג ולמצוא היו מה- 5/7 שנים האחרונות ולא
לפני זה .

ישנה גם את " MeToo" שזו תנועה חברתית פמיניסטית בין לאומית אשר יוצאת כנגד הטרדות ותקיפות
מיניות .

תנועה זו החלה להתפשט באזור של אוקטובר 2017 כהאשטאג ברשתות החברתיות (#MeToo),
זה החל בעקבות פרשת התקיפות המיניות של הארווי ויינסטין אשר היה מפקד ובמאי הוליוודי אשר
הואשם בתקיפה של מעל ל-100 שחקניות במשך 30 שנים .

מתודולוגיה אישית

במסגרת הפרויקט שלנו אני בחרתי להתמקד ולחקור את הנושא של " הטרדות מיניות " .
הטרדות ותקיפות מיניות הן פגיעה של מישהו בצורה מילולית, רגשית או פיזית באופן מיני לדוגמת הערות מיניות שלא במקום או נגיעות פיזיות שלא ברצון .
אני מקווה שעם הזמן נושא זה יחל לרדת מהכותרות , ולא בגלל שלא ידברו עליו אלא בגלל שאנשים יחלו להפסיק להטריד בנות .

מה שאנחנו בחרנו לעשות על הנושא של הטרדות מיניות זה משאל רחוב .
אנחנו בחרנו בזה בגלל שזה דבר שלרוב כל בחורה מכירה או שמעה על מישהי אחת או יותר שעברה הטרדה מינית או אפילו עברה את זה בעצמה .
בעניין הזה נשים מתחלקות לשתיים :
חלק אחד אשר מסכים לדבר על הנושא הזה ולפרט עליו
וחלק שני שלא מוכן לדבר בין אם זה מהמבוכה של להצטלם ובין אם זה כי הן חוו את זה בעצמן והן עדיין בטרומה שלא מאפשרת להן נפשית לדבר על זה .

אני חושבת שדווקא משאל רחוב הוא הדבר המתאים ולא קמפיין כי זה נושא שהוא מאוד מדובר ולרוב לנשים יש המון מה לומר עליו גם אם הן לא מספרות את הסיפור שלהן או של מישהי אחרת .
במשאל רחוב שעשינו שאלנו שאלות כמו :

- האם הן מכירות מישהי שעברה הטרדה מינית ?
- האם היא סיפרה על זה למישהו או שדווקא שמרה על זה אצלה ?
- מה היו התגובות של האנשים בסביבה ?
- האם זה השפיע עליך ואם כן במה?

לסיכום אני מקווה שהעבודה הזו ושכל הדיבור על הנושא הזה יוביל לשינוי בחברה שלנו ,
אני מקווה גם שההטרדות המיניות ירדו בכמות שלהן ושאנשים ידעו ויבינו שדבר כזה יכול לפגוע ופוגע בנשים לכל החיים שלהן ומכנס אותן לטרומה .

מתודולוגיה קבוצתית

בחרנו ב"נשים" כנושא הכללי לפרויקט שלנו בגלל שחשוב לנו להפיץ לעולם את "הצד הנשי", כלומר להראות חיי היום יום של נשים בישראל ועם מה הן צריכות להתמודד. אנחנו יודעות שהחברה כיום אינה שוויונית לנשים, שנשים מתמודדות ביום יום עם קשיים שכבר הפכו להרגל. אנחנו בתור נשים, חושבות שמאוד חשוב לשתף חוויות וסיפורים של נשים בשביל להראות איך, בחברה שלנו היום, זה מרגיש להיות אישה, ובעקבות שיתוף הסיפורים, החוויות, והרגשות ביחד עם העובדות, אנחנו מקוות להצליח לשנות את החברה הישראלית ולעורר מודעות לחוויות מהצד הנשי - או לפחות, את החברה הקרובה לנו. כולנו נשים ואנחנו רוצות שיראו אותנו, ישמעו אותנו ויבינו את הצד שלנו. חוץ מזה, הרבה נשים נאבקות כדי שיראו אותן ויבינו את הצד שלהן ואנחנו מרגישות שזה חלק מאחריותנו לעזור לנשים להשמיע את קולן בחברה ולדאוג לכך שהדור הבא של הנשים לא יצטרך להתבייש לשתף את ההרגשות האישיות שלהן. המסר שאנחנו רוצות ומנסות להעביר הוא שנשים מתמודדות עם הרבה ושהן חזקות ומגיע להן יחס שווה בחברה! מגיע להן לא להתבייש בעצמן, בגופן או בחוויותיהן, להרגיש שוות בחברה, ולהרגיש שיכולות לשתף ולהיפתח על החוויות שהן עוברות בלי שישפטו ויאשימו אותן. מטרתנו המרכזית היא להביא לשינוי בחברה הישראלית, היא קודם כל להעלות מודעות על הקשיים של הנשים בישראל; להראות את הצד שלהן ואת הבעיות היומיומיות שהן צריכות להתמודד איתן ואת נקודת המבט שלהן לסיטואציות שונות ולמצבים שונים בחברה. להראות לגברים, ילדים, מבוגרים, נשים ונוער את הקשיים הסיטואציות שאליהן נקלעות נשים - לגרום לכמה שיותר אנשים להכיר את המצבים והקשיים הללו. חוץ מזה, אנחנו אמנם מציגות את "החוויה הנשית העכשווית" אבל אנחנו רוצות לעורר שינוי בחוויה הזאת, לגרום לזה שנשים לא יצטרכו להסתכל על הקשיים, האפליות והחוויות הקשות האלו בבושה וקבלה לסדר היום אלא שאחרי שנסיים את הפרויקט נצליח לשנות או לפחות נעזור לאותן הבנות לסלול את ראשית הדרך לשינוי בתפיסה של נשים בחברה הישראלית ובחוויות והקשיים שהן עוברות ביומיום. קהל היעד אליו אנו מכוונות במהלך הפרויקט שלנו רחב ומגוון על מנת להפיץ את הנושא בצורה הטובה ביותר, והרחבה ביותר, על מנת לממש את מטרתנו. אנחנו נעזר בגופים שונים, למשל: קהל היעד שלנו הם גברים ונשים בגילאי 15-25, כלומר בנות ובני נוער ואנשים צעירים. בחרנו בטווח הגילאים הזה כמרכז קהל היעד שלנו כי אנשים בגילאים האלה הם דור העתיד, הם יוכלו להשפיע ולהעלות את המודעות בנושא גם לדור הבא ולכל אלו שיבואו אחריו.

חלוקת תפקידים לכתבות:

יהב - משאל רחוב

לרה - תחקיר

ליהי - פודקאסט

מאי - קמפיין

שון - ראיון

דיון ומסקנות

בבחירת נושא הפרויקט שלנו אנחנו ניגשנו אליו בעיקר עם מטרה שתגרום לשיפור בידע של אנשים על כל עניין הטרדות, הפרעות אכילה, מיניות ועוד הנשים בישראל. בעזרת המחקר שביצענו וכל העבודה שערכנו, הפנמנו כמה זה נושא שהוא באמת חשוב ושכאזרחיות במדינה מחובתנו לנסות לשפר את המצב, כנשים. בעבודתנו ניתן לראות שנשים צריכות הרבה יותר תמיכה כי הן עוברות המון דברים שלרוב אנחנו בכלל לא רואים. וזה נושא שלפי דעתי חייב להעלות את המודעות שלו במדינה שלנו.

בהתחלה כאשר רק התחלנו לעבוד על הפרויקט ההשקפת עולם שלי הייתה די צרה ואני לא כל כך התעמקתי בנושאים האלו ולא ידעתי עליהם כל כך הרבה מידע.

במהלך המחקר גיליתי המון דברים חדשים, רכשתי המון ידע חדש שלא ידעתי קודם לכן, אשר תרם לי אישית המון במהלך עשיית העבודה והתחקיר. אני התחלתי להעריך דברים אחרת, כמו העניין של הפרעות אכילה, הטרדות מיניות וזה תרם לי אישית בחיים שלי כי אני יודעת עכשיו להסתכל אחרת על בנות ולהבין שמהו לא בסדר איתן גם אם הן לא אומרות כלום. אני גם הבנתי שנשים עוברות מאבקים רבים ביום יום שלהן בעיקר עם עצמיהן.

הפרויקט חשף בפני עולם שלם שלא ידעתי ואני שמחה מאוד שזה הנושא שבחרתי לעשות עליו את הפרויקט.

ביבליוגרפיה

מאמרים אישיים :

" איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות תקיפה מינית ולנפגעי תקיפה מינית בישראל"

" המרכז הישראלי לכבוד האדם "

האיגוד לרופאי בריאות הציבור בישראל

בחוק הישראלי

כתבות :

במסגרת מילוי תפקידן : עלייה חדה בתלונות של שוטרות על הטרדה מינית
הפרקליטות הצבאית הודיעה שבכוונתה לחזור בה מהסכם הטיעון של סא"ל דן שרוני
מוטרדות בכל מקום : נשים שעברו פגיעה מינית מספרות על החוויה הטראומתית